

تمهیدات لازم واحدهای کاری در شرایط کنونی کشور

۱. تشکیل کمیته بحران و برنامه‌ریزی اضطراری

- ✓ ایجاد یک تیم بحران متشکل از مدیران ارشد، مسئولین ایمنی و بهداشت حرفه‌ای، امنیتی، و عملیاتی .
- ✓ تعیین نقش‌ها و مسئولیت‌های هر عضو در شرایط بحران .
- ✓ برگزاری دوره‌های شبیه‌سازی بحران (مانند حمله هوایی، آتش‌سوزی، نشت مواد شیمیایی) .

۲. ارزیابی ریسک و شناسایی تهدیدات

- ✓ شناسایی نقاط آسیب‌پذیر (مانند مخازن سوخت، خطوط لوله، تأسیسات الکتریکی) .
- ✓ ارزیابی خطرات احتمالی (انفجار، حملات هوایی، خرابکاری، قطع برق) .
- ✓ اولویت‌بندی اقدامات بر اساس سطح خطر (ریسک‌های با احتمال بالا و شدت زیاد) .

۳. تدوین برنامه‌های ایمنی و تخلیه اضطراری

- ✓ طراحی نقشه‌های تخلیه با مسیرهای ایمن و جایگاه‌های تجمع مشخص .
- ✓ نصب سیستم‌های هشدار سریع (آژیر، پیام‌رسانی خودکار) .
- ✓ آموزش کارکنان برای واکنش سریع (پناه‌گیری، استفاده از ماسک گاز، کمک‌های اولیه) .

۴. حفاظت از نیروی انسانی

- ✓ تأمین تجهیزات حفاظت فردی (ماسک گاز، لباس ضدشیمیایی، جلیقه نارنجی) .
- ✓ ایجاد پناهگاه‌های امن در محل کار برای مواردی که تخلیه فوری ممکن نیست .
- ✓ برنامه‌ریزی برای اسکان اضطراری و تأمین آب و غذای کارکنان در صورت محاصره .

۵. مدیریت تجهیزات و زیرساخت‌های حیاتی

- ✓ تقویت پوشش امنیتی برای جلوگیری از خرابکاری .
- ✓ ایجاد سیستم‌های پشتیبان (ژنراتورهای اضطراری، ذخیره سوخت) .
- ✓ نصب سیستم‌های اطفاء حریق خودکار در نقاط حساس .

۶. کنترل آلاینده‌ها و پیشگیری از حوادث شیمیایی

- ✓ نظارت مستمر بر مخازن مواد خطرناک برای جلوگیری از نشت .

- ✓ آماده‌سازی تیم‌های پاسخ سریع برای مهار مواد شیمیایی .
- ✓ ذخیره‌سازی مواد خنثی‌کننده (مانند کف اطفاء حریق، ماسه) .

۷. هماهنگی با نهادهای امنیتی، نظامی و اورژانس

- ✓ ارتباط مداوم با نیروهای دفاعی برای دریافت هشدارهای حمله هوایی .
- ✓ هماهنگی با اورژانس‌های محلی (آتش‌نشانی، بیمارستان‌ها) برای پاسخ سریع .
- ✓ تعیین فردی به عنوان رابط برای تبادل اطلاعات با مقامات نظامی .

۸. برنامه‌های تداوم فعالیت و بازیابی پس از بحران

- ✓ تدوین طرح‌های جایگزین برای تأمین مواد اولیه در صورت قطع زنجیره تأمین .
 - ✓ تعیین تیم‌های فنی برای بازرسی و تعمیرات سریع پس از حمله .
 - ✓ مستندسازی درس‌های آموخته شده و به‌روزرسانی برنامه‌های بحران .
۹. نگهداری در کمترین حجم از مواد گروه ۲،۱ (گازهای قابل اشتعال) و ۲،۳ (گازهای سوزی از جمله کار و آمونیاک) و گروه ۳ (مایعات قابل اشتعال) و گروه ۵،۲ (پراکسیدهای آلی) و مواد نارین با مصرف چندگانه (نیترات آمونیوم، سدیم، پتاسیم و کلرات ها و ...)
۱۰. -در حد امکان از شارژ مجدد مواد خطرناک در انبارها و مخازن خودداری گردد.
۱۱. سیستم‌های اعلام و هشدار اولیه و همچنین سیستم‌های اعلام حریق و اطفاء در صنایع دارای مواد خطرناک مورد ارزیابی و آماده باش کامل قرار گیرد.
۱۲. . علف‌های هرز و ضایعات قابل اشتعال از اطراف انبارها و مخازن مواد خطرناک و قابل اشتعال جمع آوری و دور گردد.
- در نهایت در شرایط بحرانی مانند جنگ، پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها باید با برنامه‌ریزی چندلایه، از *پیشگیری* تا *پاسخ و بازیابی*، آماده مقابله با تهدیدات باشند. تمرکز اصلی باید روی *حفاظت از جان شاغلین*، *کاهش خسارات مالی*، و *کاهش آلودگی محیط‌زیست* باشد.